

சுசந்தம்

The background of the entire page is a close-up photograph of three pink roses. One rose is in the upper right, another is on the left, and a third, more open one is in the foreground center. The roses have vibrant pink petals and green leaves. The overall color scheme is soft pink and green.

மூதூர். எம்.எம்.ஏ.அனஸ்

வசந்தம்

மூதுரி எம் எம் ஏ அனஸ்

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர் -	வசந்தம்
விடயம் -	கவிதை
ஆசிரியர் -	முதுார் எம். எம். ஏ அனஸ்
வெளியீடு -	கலை இலக்கிய ஒன்றியம் - முதுார்
அட்டைப்படம் -	B. நினைஸ்காந்த்
உரிமை -	நூலாசிரியருக்கு
முதல்பதிப்பு -	மே 2015
பிரதிகள் -	500
ISBN -	978-955-41569-3-7
விலை -	200/=

சமர்ப்பணம்

என் இல்லறச் சோலையின்
இன்பப் பெருக்காய்
பூத்துக் குலுங்கும்
என்னன்பின் மனைவி
ஜாபிறா அனசுக்கு

வாழ்த்துப்பா

வசந்தசூகவிதைகள்

முத்தெடுத்த பழம் பதியாம்
முதுாரின் தவப்புதல்வன்
எத்திக்கும் புகழ் பூத்த -
எம்.எம்.ஏ. அனஸ் என்பான்!

கிழக்கிலொரு கீற்றாகிக்
கிரணங்கள் பரப்புகின்ற
அழகுத்தமிழ்க் கவிஞன்
அடக்கத்தின் மறுபதிப்பு

வாடையென வந்தெமையே
வருடிவிடும் யாப்பணிகள்
சோடைபோகா விதமாய்
சூட்சுமத்தைப் பயின்றுள்ளான்

மரபோடு புதுவடிவம்

மற்றவர்கள் விமர்சனங்கள்
தருவிதமாய் இலாவகையில்
தகுதியிவன் பெற்றுள்ளான்

பெண்காதல் பற்றியெலாம்
பேசுகின்றோர் மத்தியிலே
கண்ணியமாய் காய்நகர்த்தும்
கச்சிதத்தை மெச்சுகின்றேன்.

தொடரான வாசனையால்
துணிவான முயற்சினால்
படர்ப் புகழ் விருதும்
பாராட்டும் பல கண்டான்

வசந்தமெனும் மகுடமதில்
வடிவமைத்த கவிதையெல்லாம்
அசத்திவிடும் அனைவரையும்
அதுவெளிச்சம் வாழ்க அனஸ்!

கலாபூஷணம்
அ.கௌரிதாசன்

முன்னுரை

மலர்ச் சோலைக்கு வசந்தத் தென்றலை அள்ளிக்
கொணர்ந்து சேர்ப்பதும் வான வீதியில் வலம் வரும்
தாரகைகளுக்கு ஒளி சேர்ப்பதும் காதலே. இந்தக் காதல் எனும்
வீணையில் மனிதன் ஒரு தந்தியைப் போல் ஆகிவிடுகின்றான்.
காதல் இதயத்துக்கு நிகராக வேறு எதுவும் கிடையாது. காதலின்
குரலுக்கு எல்லா உணர்ச்சிகளும் தலை வணங்குகின்றன.
தெய்வத்தின் தலை சிறந்த அன்பளிப்பாகவும் இன்பத்தின்
இனியதாகவும் துன்பத்தின் கொடியதாகவும் இக்காதலே உள்ளது.
ஆதலால் ஆண்டவனின் அதி சிறந்த அன்பளிப்பாக இது
உள்ளது. இக்காதல் இன்பத்துக்குட்பட்டவர்கள் அவ் இன்பத்தில்
மூழ் கித் திளைக்கும் போது குருடர்களாக அறிவு
தடைப்பட்டவர்களாகக் கூட மற்றவர்களால் நோக்கப்படுவதுண்டு.
அதனால்தான் கிரேக்கர்கள் க்யூபிட் என்ற காதற் கடவுளை
கண் குருடான கடவுளாக சித்தரிக்கின்றனர். அனிச்சம் பூவும்
அன்னப்பறவையின் இறகும் கூட என் காதலியின் மெல்லிய
உள்ளங்கால்களுக்கு முற்றிய நெறிஞ்சி முள் போன்றுள்ளது
எனக் கூற வைக்கின்றது. இதனால்தான் காலத்தை
வென்றவர்களும் ஞானத்தைக் கண்டவர்களும் கூடக் காதல்
வலையில் சிக்குறுகின்றனர்.

இந்தக் காதலில் கட்டுண்டவர்க்கு ஓர் அபார சக்தி
அவர்களை அறியாமலே ஏற்படுகின்றது. காதல் துன்பங்கள் கூட
ஓர் இன்பக் கிளர்ச்சியை ஊட்டுகின்றது. ஆதனால்த் தான்
உலகப்பெரு வீரன் நெப்போலியன் தன் காதலி ஜோசபீனுக்கு

எழுதிய காதல் கடிதத்தில் ‘ அன்பே நேற்று போர்க்களத்தில் கடுமையான வேலை. கொஞ்சம் கூட ஓய்வில்லை. உணவோ உறக்கமோ இன்றி ஒரு வார காலமாக இருந்தும் நான் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்வது கண்டு எங்கள் படையினர் அனைவருமே ஆச்சரியப்பட்டனர். என்னால் எப்படி சாத்தியப்படுகின்றது. நீ எழுதும் கடிதங்கள் எப்பொழுதும் என் சட்டைப் பையிலேயே இருப்பது வழக்கம். சோர்வு ஏற்படும் போது உன் கடிதங்களை எடுத்துப் படிப்பேன். அவ்வளவு தான் சோர்வு பறந்துவிடும். புத்துணர்ச்சி உடல் எல்லாம் பரவும் என்று எழுதினார். ஆம் காதல் வயப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் அதுவாகவே ஆகிவிடுகிறது.

அந்த வகையில் நானும் ஓர் சராசரி இளைஞனாக இருந்து இளமைக்கால கனவுகளையும் இன்பங்களையும் கடந்து வந்திருக்கின்றேன். அத்தகைய காதல் உணர்வுகள் ஓர் மனிதனில் எத்தகைய மனத்தாக்கத்தை மனக்கிளர்ச்சியை இன்பத்தை வேதனையை ஏற்படுத்தும் என்பதைக் கற்பனாரீதியில் கவிதைகளாய் வடித்து வசந்தம் எனும் நூலாக உங்கள் கரங்களில் தவழ விட்டுள்ளேன். இந் நூலை வெளியீடு செய்த மூதூர் கலை இலங்கிய ஒன்றியத்தாருக்கும் அட்டைப்படம் வடிவமைத்த B.நிளஸ்காந்த் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நன்றி

எம். எம். ஏ அனஸ்

பெரியபாறை

மூதூர் - 05

2015. 05. 08

தொடர்பு - 0776288299

காதல் குறள் வெண்பா

- ❖ இளமையின் இன்னரும் இன்பப் பெருக்காய்
விளங்குமே காதல் விளம்பு.
- ❖ உண்மையாம் காதல் உலகினிலே வாய்த்திடிந்
திண்ணமது பேறாம் தெரி
- ❖ ஒன்றித்த உள்ளத்து உண்மையாம் காதலது
உன்னத வாழ்வினது ஊற்று.
- ❖ எத்தகைய பேதமதும் என்றுமே நோக்காது
இத்தரையில் காதல் இயம்பு
- ❖ காதலிலே கட்டுண்ட காதலர்கள் காதலுக்காய்
சாதலுக்கும் அஞ்சாரே சாற்று
- ❖ இன்பத்தின் ஊற்றாக இவ்வுலகில் காதலது
நின்றிலங்கும் என்றே நினை

ஆரணங்கே என் காதல் ஆய்

(நேரிசை வெண்பா)

எந்தன் இளமையது ஏற்றமே கண்டிட
வந்தென் உளம்நிலைத்த வஞ்சியே - உந்தனது
பேரழகில் மூழ்கிநான் பித்தனாய் உள்ளேனே
ஆரணங்கே என்காதல் ஆய்.

உலகின் அழகெல்லாம் உன்னுருவில் என்னில்
நலமாய் தினமுமே நின்று - நிலவிடும்
விந்தையை என்னால் விதந்துரைக்கக் கூடுமோ!
வந்தெனை ஏற்பாய் விரைந்து.

உன்னழகைக் கண்டேன் உன்னைப்போல் உலகினிலே
நன்றாம் அழகுற்ற நங்கையர் - என்றவரும்
இல்லையே என்று இதயத்தால் சான்றுரைத்தேன்
இல்லாள் எனக்காவாய் ஈங்கு.

மண்ணுலக தேவதையே! மாதர்தம் பேரழகே!
விண்ணவரும் ஏங்கி வியக்கின்ற - பெண்ணவளே!
என்னிதயம் உன்னைநிதம் எண்ணியே ஏங்கிடும்
உன்னதஎன் காதல் உணர்.

மதிமுகதது மாதென்று மண்ணுலகே போற்றும்
பதிசுன்ற பேரழகுப் பாவை – விதியளித்த
நற்பேறே எந்தனுக்காம் நல்வாழ்வில் நான்திளைக்கப்
பற்றினாள் என்மனதைப் பார்.

என்னவளின் பேரழகை ஏற்றபெரும் நற்குணத்தை
என்னென்று சொல்லிடுவேன் ஏந்திழையாள் - அன்னவளோ!
ஏகன் இறையோனும் எந்தனுதனுக்காய் ஈந்திட்ட
ஆகப் பெருங்கொடையாம் ஆய்.

விண்ணக தேவதை நீதானோ!

கண்ணே! எந்தன் கனிரசமே!
காதல் வானின் தன்மதியே!
மண்ணின் மணியே! மகத்துவமே!
மாதர் குலத்தின் மாவடிவே!
விண்ணக தேவதை நீதானோ!
வியக்கும் அழகும் உனக்காமோ!
எண்ணம் எல்லாம் நீதானே!
என்னில் நிறைந்து நிற்கின்றாய்!

உன்னை எண்ணி என்பொழுதின்
ஒவ்வோர் கணமும் நகர்கிறதே!
கன்னம் உனக்குப் பேரழகு!
கரமும் காணக் கடும்அழகு!
என்ன அழகோ உன்அங்கம்!
எழிலின் எழிலே உனதெல்லாம்!
அன்பே நீயும் அடியேனின்!
ஆசைக் காதல் புரியாயோ!

இன்பக் கடலாம் உன்னில்நான்!
 இனிதே மூழ்கித் திழைப்பதற்கு!
 அன்பே, எப்போ! இடம்தருவாய்!
 ஆசை மிகைத்தே அலைகின்றேன்.
 உன்னை எண்ணும் பொழுதெல்லாம்
 உயர்வாம் இன்பக் கிளர்ச்சியது
 என்னைத் தீண்டி நிற்கிறதே!
 என்றோ! நீயும் எனக்காவாய்!

இரவின் பொழுது எல்லாமும்
 இனிதாம் உந்தன் நினைவாலே
 பரவும் பல்வகைக் கோலங்கள்
 பகர்தல் கூடா கூடாதே!
 விரைந்த உந்தன் வரவேதான்
 விடுதலை ஆங்கே எனக்காகும்
 சிரமம் என்றே எண்ணாமல்
 சீக்கிரம் எனக்கென் றாகிடுவாய்.

ஆணாய் நானும் பிறந்ததனின்
அர்த்தம் உன்னால் அடைந்திடுவேன்
வேணாம் இப்போ இதுவென்றே!
விலகி நீயும் செல்லாமல்
வீணாய்ப் பொழுதைப் போக்குவதை
விட்டே விரைந்து வருவாயா?
தீணாய் உன்னை மெல்வேனே!
தேனாய்ப் பருகி மகிழ்வேனே!

எல்லாம் எனக்கு நீயென்றே!
எண்ணி யானும் இருக்கின்றேன்.
அல்லல் கூட இதனாலே
அதிகம் வாட்டா என்னையுமே!
இல்லை என்றே மறுக்காமல்
இன்பத் திருப்பிட மானவளே!
எல்லாம் ஏற்றம் என்றாகும்
என்றே எண்ணி எனையடைவாய்

படுக்கை அறையின் பஞ்சணையாய்.
பாவை நீயும் எனக்காவாய்
இடுக்கண் ஏதும் உனையனுகா
இமைபோல் இருந்து காப்பேனே!
விடுக்கும் எந்தன் இத்தூதை
வாஞ்சையுடனே ஏற்பாயே!
நெடுநில வாழ்வு நமக்கிங்கு
நிலைக்கும் சொர்க்கம் என்றேதான்.

புவனம் மீதில் நம்வாழ்வு
புதினம் என்றே ஆகிடுமே!
கவனம் நம்மில் மற்றோர்கள்
காட்ட வழியும் பிறந்திடுமே!
தவமே செய்து நானுள்ளேன்
தங்கம் போன்ற உன்னங்கம்
அவமே அல்ல எனக்களிப்பாய்
ஆவல் கொண்டே காத்துள்ளேன்.

எல்லாம் எனக்கு நீதானே

எந்தன் உயிரே என்றான
எனதாம் நேச நாயகியே!
உந்தும் பாசப் பெருக்கதனால்
உனக்காய் கவிதை உதிக்கிறது.

எந்தன் கண்ணின் பார்வையெல்லாம்
என்றும் நீயாய் உள்ளாயே!
எந்தப் பொழுதே என்றாலும்
எல்லாம் எனக்கு நீதானே!

நீயே! என்னைப் பார்ப்பதுவாய்
நினைத்தே நிமிடம் கடத்துகிறேன்
தாயைக் கூட உன்னன்பால்
தரிசிக் காமல் தவிக்கின்றேன்

உயிரும் எனக்கு இருப்பதுவும்
உன்னால் என்றே உணர்கின்றேன்
பயிராய்த் தழைத்த நம்காதல்
பசுமைத் தோப்பால் மகிழ்கின்றேன்.

பசியும் உந்தன் நினைவாலே
பறந்து எங்கோ போகிறதே!
வசந்தம் எனக்கு உன்னினைவே!
விடயம் இதனை உணர்வாயா?

காதல் பித்தன் நானென்று
காண்போர் என்னைக் கதைக்கின்றார்.
சாதல் நிலையில் உள்ளேனே!
சங்கதி நீயும் புரிவாயா?

பாசம் என்ற சொல்லுக்குப்
பைத்திய மென்பது பொருளாமோ!
ஆசை உன்மேல் பெருகுவதால்
அடைந்திட உன்னைத் துடிக்கின்றேன்.

எந்தன் இதயப் பொய்கையிலே!
எழிலாய் மலர்ந்த என்னவளே!
உந்தன் அணைப்பை எண்ணித்தான்
உயிராய் இன்னும் இருக்கின்றேன்.

நீயே எனக்கு இல்லையெனில்
நிமிடம் கூட உயிர்வாழேன்.
தூய எந்தன் காதல்தனை
துச்ச மாக மதிக்காதே!

நினைவில் நீயே நிறைந்ததனால்
நித்திரை கூட எனக்கில்லை
அனைத்தும் எனக்கு நீயேதான்
அன்பே நீயும் அறிவாயா?

உலகில் இன்பம் இருக்குமெனில்
உன்னில் என்றே உணர்கின்றேன்
நிலவே எந்தன் காதலியே
நீயும் இதனை புரியாயோ?

எனக்கே என்று நீயானால்
எளிலே எனது வாழ்வாகும்
அணங்கே எந்தன் ஆசையதை
அறிந்தே எனக்கென் றாவாயோ?

உள்ளம் உவகை அடைகிறது

நீயும் மனைவி ஆகியதால்
நிம்மதி என்னில் நிறைகிறது
பாயும் நதியாம் உன்னாலே!
பசுமை வாழ்வில் நிலைக்கிறது!

தழுவும் உனது பாசத்தால்
தீரா மகிழ்வு எனக்கேதான்
அழுத்தும் உனது நினைவுகளோ!
அகத்தில் எந்தன் நிம்மதியே!

என்னைப் புரிந்து நடப்பதனால்
எளிலென் றெனக்கு ஆனாயே!
உன்னை யானும் அடைந்ததற்கு
உரிய பகரம் என்செய்வேன்!

என்னைக் கணவன் என்றாக்கி
எத்தனை இன்னல் ஏற்றிட்டாய்!
உன்னத உந்தன் நிலையெண்ணி
உள்ளம் நிறைவே அடைகின்றேன்!

உண்மை அன்பின் உறைவிடமாய்
உலகில் நீயும் வாய்த்ததனால்
என்னுடை உயர்வின் ஏட்டினிலே!
எழிலாய் நீயே! உள்ளாயே!

எந்தன் மனைவி என்றேநீ
எனக்குக் கிட்டிப் போனதனால்
எந்தத் துயரும் எனக்கில்லை
எழிலே வாழ்வில் எனக்கென்றும்!

நங்குவனத்தின் நறுமலரே!

எந்தன் இளமைப் பருவத்தை
ஏற்றம் என்றே ஆக்கிட்ட
நந்த வனத்தின் நறுமலரே!
நன்றாம் காதல் நாயகியே!

நினைவுத் தென்றல் தன்னாலே!
நித்தம் என்னைத் தழுவுகிறாய்
கனவில் கூட நீயேதான்
காட்சி தந்து நிற்கின்றாய்!

அலையாய் ஆன என்பாசம்
அழகின் கரையாய் ஆனவுனை
பலமாய்த் தழுவி நிற்கிறதே!
பாசப் பிரளய மாகிறதே!

இதயம் ஈர்த்த மலரெனவே!
இனிதே இலங்கும் உன்நினைவில்
நிதமும் நானும் உள்ளேனே!
நீயும் இதனை உணர்வாயா?

எனது காதற் பரப்பினிலே!
எழிலாம் பசுமைப் பயிரெனவே!
தினமும் தழைத்து நிற்கும்நீ
தரணியில் அழகு தேவதையே!

உலகின் அழகு அனைத்தினதும்
உருவென நீயும் உள்ளாயே!
துலங்கும் என்து காதலதன்
தூய உடைமையு மானாயே!

உந்தன் நினைவு ஒன்றிற்றதான்
உயிரே நானும் வாழ்கின்றேன்
சொந்த மாக உனையடைதல்
சொர்க்கம் என்றே! உணர்கின்றேன்!

அன்பே! எந்தன் ஆருயிரே!
அடியேன் காதல் புரிந்துவிடு
இன்ப வாழ்வில் திழைப்பதற்கு
இன்றே என்னை நாடிவிடு!

புவனம் வியக்கும் பேரெழிலே!

எந்தன் பாசப் பேரெழிலே!
ஏற்றம் எனக்கென் றானவளே!
உந்தன் உன்னத உறவுக்காய்
உலகில் உயிரும் வாழ்கின்றேன்!

அவனிச் சொர்க்கம் ஆனவளே!
அழகின் அழகெனப் பிறந்தவளே!
புவனம் வியக்கும் பேரெழிலே!
புதுமை புதுமை உன்னழகு!

உந்தன் உறவு இல்லையெனில்
உலகும் எனக்குச் சூனியமே!
இந்த உண்மை உணராமல்
இகத்தோர் என்னை இகழ்வதுவோ?-

காதல் பித்தன் என்றென்னைக்
கீழாய்ப் புவியும் புரிகிறதே!
பூதல அழகு எல்லாமும்
பொதிந்தது உன்னில் தெரியலையோ?

அழகு தேவதை என்றிங்கே!
அவனி அடைந்தது உனைத்தானே!
தழுவும் உந்தன் நினைவுகளும்
தனியோர் இன்பம் ஆகிறதே!

புவியில் இறைவன் உனைப்படைக்க
புரிந்த தியாக மெத்தனையோ?
கவியும் உனது கவினுரைக்கக்
கனத்த கஷ்டம் படுகிறதே!

நினைவுத் தென்றல்

உன் நினைவுத் தென்றல்
என் நித்திரைத் தடாகத்தைத்
தினமும்.....
தீண்டிக்கொண்டிருக்கின்றது
இதனால்.....எனக்குத்
தூக்கமென்பது தூரமாகிவிட்டது.

என்மீதான
உன்பார்வைப் பரிதியின்
தரிசனத்திற்காக
என் உள்ளக்கமலம்
தவங்கிடக்கிறது.

உன்கோவை இதழ்க்கனியை ருசித்துத்
தன் காதல் பசியைப்போக்க
இந்தக் கானக்கிளி
காத்துக்கிடக்கிறது.

உன் கார்கூந்தல் மேகத்தால்
கவரப்பட்ட என் ஆசைத்துளிகள்
கல்யாண மழையாய்ப் பொழியும்
காலம் விரைந்து வருமோ?

நான் பயணிக்கும் பாதையெல்லாம்
எனக்குப் பாதமாக
நீயேதான் இருப்பதாக உணர்கிறேன்

என் தோட்டத்து மலர்களின்
அழகெல்லாம் எனக்கு
நீயாகவே தென்படுகிறது.

நான் காணும்
எல்லா அழகிலும்
உன் சுகந்தத்தைத்தான்
நுகர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

பாதைகளில் வருகின்ற
அழகிய பருவ மங்கைகளிலெல்லாம்
உன் உருவைத்தான்
கண்டு கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் சோர்வறும் பொழுதுகளில்
புத்துணர்ச்சி பெறுவதெல்லாம்
உன்னை நினைத்துத்தான்.

உன் அழகுப் போதையை
அதிகம் நான் பருகிவிட்டதால்
காண்போருக்குக்
காதல் பித்தனாகவே
காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

என் அன்புக் கொடியே!
கொழுகொம்பு என்னில்....நீ
பற்றிப்படரும் காலம்
எப்போ! என்பதுதான்
என் ஏக்கமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

என் உள்ளத்தை
நீ.....ஆக்கிரமித்த நாளிலிருந்தே
உனை அடைய
என்னுள் போராடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

என் இதயத்தைத் திருடிய உன்னை
திருமண மன்றில் நிறுத்தி
இல் வாழ்வுத் தீர்வைப்பெற
நாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

படையெடுத்துப் பார்வென்ற மன்னர்கள்
பணிந்து போனதெல்லாம்
பெண்களின் பாசத்திற்குத்தானே!
ஆனால்.....உன்னிடம்
எல்லா விடயங்களிலும்
நான் தோற்றுப் போவதை
வெற்றியாகவே கருதுகிறேன்
என் காதலை மட்டும் தவிர!

கொஞ்சம் கேள்
உன் காதல் கடலில்
ஆழ்ந்து போன நான்
சோகத்தின் சொந்தக்காரனாக வந்திருக்கிறேன்
உன்னிடம் கதைப்பதற்காக!

வசந்தத்தின் அரவணைப்பில்
வளமுடன் வாழவேண்டிய நான்
வேதனையின் வேக்காட்டோடு கதைக்கின்றேன்
கொஞ்சம் கேள்....

என் உளப் பாதையெங்கும்
உன் நினைவு முட்கள் நிறைந்து
என்னைத் தீண்டிக் கொண்டிருக்கிறது

உன் பாசத்தால்
பிணைக்கப்பட வேண்டிய நான்
கவலைகளால் அல்லவா கட்டுண்டுள்ளேன்.

உனை நினைத்து
வசந்த கீதம் இசைத்த என் உளக்குயில்
இன்று....
சோகத்தால் சோர்ந்துபோய் உள்ளது

நேச வண்டின்
இறக்கையை ஒடித்து விட்டு
வீதி தோறும் நீ
மலர்ந்து செல்கிறாயே!

உன்னழகு கண்டு
மற்றவர்கள் பிரமிக்கும் போது
என் உள்ளத்தில்
கவலை இடி கனமாய் விழுகிறது.

மற்றவர்களின்
திருமண வீடுகளைக் காணும்போதெல்லாம்
நம் கல்யாணக் கவலையலையல்லவா
என் வாழ்வுக் கரையை
அரித்துச் செல்கிறது.

நம் காதல் தீபத்தை
ஏற்ற நீ மறுத்தாலும்
என்னில் இருந்து
உன் நினைவுச் சுடரை
உன்னால் அகற்ற முடியாது
என்பதையாவது அறிந்துகொள்.

என் இல்லத்தரசிப் பதவியை
அலங்கரிக்க நீ மறுப்பதால்
என் வாழ்க்கைப் பேரரசு
வலு இழந்து போகிறதே!

எக்கணமும் என்வீட்டில்
காணவேண்டிய உன்னைப்
பல மாதங்களுக்கோர் முறை
பாதைகளில் அல்லவாபார்கின்றேன்.

பூஞ்சோலைகள் கூட
இப்போது எனக்குப்
பிரியமில்லாததாகி விட்டது
ஆங்கு என்னோடு உலாவ
நீ... இல்லாததால்

என் வாழ்க்கைச் சோலை வனப்புற
என் காதல் நதியே!
நீ என்னில் பாயமாட்டாயா?

என் கண்களில்
நதியை ஊற்றெடுக்கச் செய்துவிட்டு
வேடிக்கை பார்க்கின்றாயே!
என்னில் கருணையின்றி இருக்கிறாயே!

என் இதயத்தடாகத்தில்
தழைத்த தாமரையே!
நீ என்னில் மலர்மாட்டாயா?

இன்பச் சோலையில்
இனிதே இருக்கவேண்டிய நான்
தனித்த குயிலாய்
பட்ட மரத்திலிருந்து கூவிக்கொண்டிருக்கிறேனே!
காதல் கூண்டில் இருந்து
நான் விரட்டப்பட்டது யாருக்குத் தெரியும்!

வசந்தத்தின் அரவணைப்பில்
வாழவேண்டிய என்னைச்
சோகத்தின் சொந்தக்காரனாக்கி
இன்னும் எத்தனை காலத்திற்குத்தான்
வேடிக்கை பார்க்கப் போகின்றாய்.

ஏன் பாம்பாம்ப் படமெடுக்கின்றாய்?

என் இதயத்தின் இருப்பிடமாய் ஆனவளே!

உண்மையில் உனக்கு

என்மேல் பிரியம் இல்லையென்றால்

அன்றே நீ

என்னை மறந்திருக்கலாம்.

கட்டிலுக்கு வந்த பின்பு

கலைந்து செல்லவேண்டிய கதை

எதற்காக?

இதனால்

வாடியது நாள் அல்ல

நம் பாலகப் பூக்கள் தான்.

நம் பாலகச் செல்வங்களை

அரவணைத்து அழகுபெற வேண்டிய... நீ

ஆடை, ஆபரணங்களால் உன்னை

அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறாயே!

உன் குழந்தைகள் மகிழாத
எந்த மகிழ்வும்
உனக்கு எதற்காக?

உன்தோட்பில்
தென்றலாகத்தானே வந்தேன்
நீ ஏன்?
முள்ளாகத் தீண்டுகிறாய்?

உன் வீட்டில்
மயிலாகத்தானே தோகை விரித்தேன்
நீ ஏன்?
பாம்பாகப் படமெடுக்கிறாய்.?

உன் பரப்பில்
வசந்தமழை பொழிந்ததற்காகவா!
எனக்கு நீ
வசைமாரி பொழிகின்றாய்?

உன்னை.....
அதிகம் நேசித்ததற்காகவா!
என்னை வேதனைகளால்
விதந்துரைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?

என் வாழ்கைத் தோப்பின்
இலையுதிர் காலம்
இவ்வளவு விரைவாய் வந்து
இன்னலால் என்னை ஆசீர்வதிக்கிறதே.

என்னவளே!
கொழுகொம்பு என்னைத் தள்ளிவிட்டு
வாழ்க்கைத் தோப்பில் உன்னால்
தழைக்க முடியுமா?

விழி நீரைச் சொரிக்கின்றேன்

பூவுலகில் நானுமெரு பெண்ணாகப் பிறந்தேன்
பெண்ணாகப் பிறந்தாலும் பெண்மைதனை நுகராத
தன்மையிலே தானுள்ளேன்
தீராத கவலையது என்வாழ்வைத்
தினம் தீண்டும் தன்மையிலே தானுள்ளேன்.

மலர்ந்திட்ட மங்கையென நானும்
மண்ணுலகில் ஆகிட்டபோதும்
மலராத நிலையினிலே தானுள்ளேன்
மனம் நொந்தே வேதனையில் துடிக்கின்றேன்.

மானுடத்துச் சோலையிலே நானுமொரு
மங்கைக்கொடியென்று தழைத்திடினும்
பற்றிப்படர்வதற்குத் துணையின்றி
பாழ்பட்ட வாழ்வதனால் பதைக்கின்றேன்

வசந்தத்தின் அரவணைப்பில்
வளவாழ்வு வாழ்வதற்கு
வாஞ்சை பல கொண்டிருந்தும்
வாழ்விழந்த நிலையினிலே
விழி நீரைச் சொரிக்கின்றேன்.

சுவர்க்கத்தின் சுகந்தும்

என்னன்பே
உன் அன்புக்கு
ஆட்பட்டுப்போன நான்
உன்கட்டளைக்குப்
பணிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

உனக்குப் பணியும் பேதெல்லாம்
என் ஆண்மை
அர்த்தமுறுவதாய் ஆனந்தமுறுகிறேன்

உன் அன்பு
சுவர்க்கத்தின் சுகந்தத்தையல்லவா
என்னை நுகரச்செய்கிறது

என் இதயத்தின்
குருதியோட்டம் எல்லாம்
உன் நினைவாகவே
நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இறைவனின் கொடையான காதல்
நம்மை ஆசீர்வதிப்பதால்
நாம்... வசந்தத்தின்
வாரிசுக்காரர்கள் தானே!

இன்பத்தின் பிரளயம்

என் காதல் சிகரத்தில்
ஊற்றெடுத்த நதி நங்கை
என்னில் சங்கமமாகிய போதுதான்
இன்பத்தின் பிரளயத்தை
என்னால் புரியமுடிந்தது.

பேரின்பப் பிறப்பிடமும்
அவள்தான் என்பதை
என்னால் அறியமுடிந்தது.

அன்பின் சாகரம்
என்றுதான்
உன்னில் முழுகினேன்
முழுகிய பின்புதான்
புரிந்து கொண்டேன்
அடக்குமுறை இராச்சியமும்
நீதான் என்று.

காதல்

நான்.....

உலகின் உயிர்ப்பு

இயற்கையின்

இரகசியம்

வாலிபத்தின்

வசந்தம்

அன்பின்

உறைவிடம்

அழகு

என் அடிப்படை

புன்னகை

என் புத்தெழில்

வாலிபம்

என் பூப்பு

வயது...

எனக்கு

வரையறையில்லை.

பாசமலர்

என் ஆசை ஆதங்கத்திற்கு
அன்று நீ இசைவுதராதிருந்திருந்தால்
இன்றும் நான்...
வாழ்க்கைச் சோலையில்

தனிமரமாகவே இருந்திருப்பேன்.

உன் பாசமலர்
என் வாழ்க்கைத் தோப்பில்
புஷ்ப்பிக்காதிருந்தால்
என்வாழ்க்கை இன்று
இன்னல்களால்த்தானே
வாழ்த்துரைக்கப்பட்டிருக்கும்

நீ... சூடுவதாலத்தான்
என்னிடத்தில்...
மலர்களின் மதிப்புக் கூடியுள்ளது.

நீ கதைக்கும் போதுதான்
வார்த்தைகளின் வசீகரத்தை
என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உன் அரவணைப்பால் தானே
பேரின்பக் கடலில்
என்னால் நீந்தமுடிகிறது.

உன் அன்புக்கட்டளை மட்டும்
இல்லா திருந்திருந்தால்
வாழ்க்கை வானில்
வாஞ்சை கொண்ட இடமெல்லாம்
பறந்து திரிந்து
நாசத்தின் நேசகனாய் ஆகியிருப்பேன்

எவருக்கும் கட்டுப்படாதிருந்த நான்
உன் இசை ஆணைக்கடங்கும்
பெட்டிப்பாம்பாய்
எப்படித்தான் ஆனேனோ?

இன்றைய நாள்

என் அன்பே!

இன்றைய நாள்

என் வாழ்க்கை ஏட்டில்

முதல் பக்கமாய் ஆகிப்போன

முக்கியமான நாள்

இன்று

என் கண்களுக்குத்

தரிசனம் தந்த நீ

என் இதயத்தின் இருப்பிடமாய்

ஆகிப்போன நாள்

இன்று

என் உதிர ஓட்டமெல்லாம்

உன் நினைவாய்

ஓடத் தொடங்கிய நாள்

இன்று

நீ... அணிந்திருந்த

ஆடையின் நிறம் கூட

என் நெஞ்சில்

நீங்கா நினைவாய்
நிழலாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

இன்று
என்னை நீ உவந்தாய்
அதனால் ஆனந்தம் என்னை
இன்றே உவந்து கொண்டது

உன் தரிசனச் சுடர்
என் கவலைக் காரிருளை
இன்று... எங்கோ!
காவிச் சென்றுவிட்டது.

சந்தோசச் சிகரத்தில்
நான் சஞ்சரிக்க
ஏணியாய் ஆகிவிட்ட நீ
இன்றேபோல் என்றும்
என் மகிழ்வின் ஊற்றாய் இருந்து விடு

நினைவு மாத்திரை

என் நெஞ்சத்தின் நேசக்காரியே
உடல் சோர்வுற்றிருக்கும்
இவ்வேளையில்
உன் நினைவு மாத்திரை
என்னுடலில் உச்சாகத்தை
ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

உன் நினைவுத் தென்றலின்
சுகந்தத்தினால்
என் வேதனை வேக்காடுகள் எல்லாம்
எங்கோ.. தூரமாகிவிட்டது.

என் கவலைகளின் பொழுதெல்லாம்
வசந்தத்தின் வருசிப்பான
உன் நினைவு
எனக்கோர் வரம்தானே!

வாடிய முகமலர்

பெண்ணே!

திருமணத்தேதி தீர்மானிக்கப்பட்டதால்
மகிழ்வுப் பிரளயத்தில்
மூழ்க வேண்டிய நீ
ஏன்? முகமலர் வாடிய
நிலையில் உள்ளாய்?

உன் கழுத்து

மணமாலையால் அணிசெய்யப்படவுள்ள
இனிமையாம் பொழுதில்
நீ... நேசித்தவனை
அடைய முடிவதில்லையே என
எண்ணி நீ புலம்புவது.
எனக்குப் புரிகிறது.

காதல் இலக்கணத்தை

இயம்பி நிற்கும்

உன் முகத்தைப் பார்க்கும் போது
உண்மையில் நான் பிரமிப்படைகிறேன்.

காதல் மேடையில்

கல்யாண கீதம் இசைக்க

சாஜகான் மஜ்னூன்கள்

திராணியதற்றுக்கிடக்கும் நிலைமை

இங்கிருக்கும் வரை

உன் நிலைமை

மங்கையர்குலத்தை

வருடிக்கொண்டே இருக்கும்.

விதையாய் வீழ்ந்துவள்

என் இதயப்பரப்பில்
விதையாய்
வீழ்ந்தவளே!

என் வாழ்வு விருட்சமென
நீ... வியாபித்ததனால்
இன்று நான்
வசந்தத்தின் அரவணையில்
இருந்து கொண்டிருக்கிறேன்

நீ... இல்லையேல்
என் வாழ்க்கைப்பரப்பு
இன்றும் தரிசாகவே இருந்திருக்கும்.

சுழகின் சுர்த்தம்

ஆஹா.....

இவள்

அழகின் அர்த்தம்

வடிவின்

வர்ணனை

கவர்ச்சியின்

கரு

இவள் . அழகை

அங்கலாய்ப்பதே

ஓர்.. சுகந்தம்

இவள்

ஆண்டவனின்

கலை இரசனையின்

பிரதிபலிப்பு

பெண்ணுக்காய்

மண்ணில் மாண்ட மன்னர்களை

இதுவரை ஏளனமாய் எடைபோட்ட நான்

இன்று

இவளின் அழகைக் கண்டதனால்

அந்த மன்னர்களையும்

சுகந்தத்தால் மெச்சுகிறேன்.

¶

கனவுகள் கலையும் போது

இல்லறச்சோலையின்

இன்பப்பெருக்கில்

பூத்துக் குலுங்கக்

கண்ட கனவுகள்

கலையும் போது.. ஆங்கே.

கன்னிகளின் உயிருக்குக்

கண்ணியாகிறது... காதல்.

அன்புத் தூவானம்

ஆக்ரா அரண்மனைத் தோப்பில்

உலாவந்த சாஜகான்

ஆங்கே....

மும்பை மலரழகில்

முகிப்போனான்.

சாஜகான் மும்பை காதல் மேகங்கள்

கல்யாண மழையாய்ப் பொழிந்த பின்பும்

அவர்களிடே.....

அன்புத்தூவானம்

ஓயாமல்..... தூறிக்கொண்டே இருந்தது.

உறையும் வாளுமாய் அவர்கள்

ஒன்றித்திருந்தால்....

ஆக்ரா அரண்மனையாய்

அவர்களுக்கு போர்களம் கூட

ஆகிப்போனது.

பதினெட்டு வருடங்கள்
இல்வாழ்வில் திளைத்த
மும்தாஜ் கனியை
மரணக்காற்று வீழ்த்தினாலும்
அவள் நினைவு விதை
அவன் உளப்பரப்பில் வேர்விட்டுத்
தாஜ்மகாலாய் புவியில் தழைத்துள்ளது.

அன்புக் கண்ணம்

இடி முழங்குகிறது.

மழை பொழிகிறது.

சூறாவளி சுழன்றடிக்கிறது.

மரங்கள் முறிந்து வீழ்கிறது.

குளிர் மேனியை வருடுகிறது.

மின்சாரம் துண்டிக்கப்படுகிறது.

இருள் எங்கும் பரவுகிறது.

அச்சம் ஊரைப் போர்த்திக் கொள்கிறது.

ஆனால்.....என்னை மட்டும்

இன்பம் தழுவிக்கொள்கிறது.

காரணம்.... நான்

அருகிலிருக்கும்

என் அன்புத்தடாகத்தில்

முழுகித்திளைத்துக்கொண்டிருப்பதனால்.

மலருடன் சேர்ந்து நார்

உன் கூந்தல்

மல்லிகை மலருக்கு

அலங்காரமாய் ஆகியுள்ளது.

நீ... சூடும் போதுதானே!

மல்லிகை மலர்

மகத்துவம் பெறுகிறது.

ஆம்.....

மலருடன் சேர்ந்த நார்

மணம் பெறுவது போல்

செவ்வீழ்

என் அன்பே!

உன் வீட்டு முற்றத்து மரத்தில்

கானக்கிளிக்கூட்டம்

வந்தமர்வதன் மர்மம்என்ன?

உன் செவ்விதழைக்

கொவ்வைக் கனியாய்

அவைகள் காண்பதனால்தானே!

அழகுத்தாரகை

உன்னைக் கண்ட பின்புதான்
அழகை என்னால்
இரசிக்க முடிந்தது.

உன்னைப் பார்த்த போதுதான்
ஊர்வானில்
இத்தகைய அழகுத்தாரகை உள்ளதையும்
என்னால் உணர முடிந்தது.

உன்னைக் காண்பதுவே
என்வாழ்வின்
இன்பம் என்றாகிவிட்டது.

நீ.... எனைவிட்டு
நீங்கும் போதெல்லாம்
மகிழ்வும் எனைவிட்டு
நீங்கிப்போகிறது.

உன்னுடைய

உரை நடை பார்வை யாவும்

வசீகர அழகின்

வாழிடம் அல்லவா!

ஊன்னிடத்தில் என்னைப்

பறிகொடுத்த பின்புதான்

சுதந்திரப் பறவைபோல்

ஆனந்த முறுகிறேன்.

உன்னில்....

சிறைப்பட்ட பின்பு

எனக்கு

விடுதலை கிடைத்ததாய்

விளங்கிக் கொள்கிறேன்.

அன்புக்கோர் மடல்

என் இளமை

அர்த்தமுறு

அடிப்படையாய் ஆனவளே!

ஏன் இதயத்தின் இருப்பிடமாய்

நீ...இருப்பதனால்

இன்பத்தின் அரவணைப்பில்

நான் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

உன்னால்

சந்தோச சாம்ராச்சியத்தில்

நான் சங்கமித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

உன்மீதான என்னன்பை

வார்த்தைகளில் வடிக்கு போது

அவை... கவிதைகளாய் அல்லவா

கருக்கொள்கிறது!

என்னில்

குருதியுடன் உன்நினைவும்

சேர்ந்து தான்

ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

என் இதயச் சோலை

உன்மீதான காதலை

வார்த்தைத் தென்றலாய்

வீசிக்கொண்டிருக்கிறது.

என் பாச அலைகள்

அழகுக்கரை உன்னை

ஓயாமல் தழுவுவதில்

உயரின்பம் காண்கிறது.

உன்னைக் காண்பதற்காய்
நான்படும் அவஸ்தைகள்
மிக அதிகம்
அவ் அவஸ்தைகளோ
உன் மீதான பாசத்தை
என்னில் அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

என் காதல் பூமியில்
நீதானே!
பசுமையாய்த் தழைத்துள்ளாய்

உலகின் காதல் ஏட்டில்
ரோமியோ ஜீலியட்
லைலா மஜ்னூன்
மும்தாஜ்- சாஜகான் காதலை விட
உன்மீதான என்காதல்
கனமானது

என் இதயச் சோலையில்
கனிந்த கனியுன்னை
ருசிப்பதற்கான
வாய்புக்காய்க் காத்துக்கிடக்கிறேன்.

நீ... எப்போதாது
கோபமுறும் போதில்
அதிலும் அழகைத்தான்
நான் தரிசிக்கிறேன்.

நான்
வாழ்வின் அர்த்தத்தை அறிய
விதி... உன்னை விளக்க நூலாய்த்தந்துள்ளது.
ஆதனால்... தினமும் உன்னை
இதயத்தால் வாசித்துக் கெண்டிருக்கிறேன்.

நீ அரும் பொக்கிசம்
எனக்கு நீ கிடைத்து விட்டதால்
எனக்கு எல்லாமும்
கிடைத்து விட்டதாய்

என் உள்ளம்

மகிழ்வில் திளைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

தரிசாகக் கிடந்த என் இதயப்பரப்பில்

உன்காதல்விதை தூவப்பட்டதனால்தான்

அது பசுமையாய் இருக்கின்றது.

இரவில்

உன்ஞாபகக் கூதல்

என்னைத் தழுவுவதால்

தூக்கம் கூட

எனக்கு தொலை தூரம் என்றாகிவிட்டது.

உன்காதல் கடலில்

மூழ்கிய நான்

கரையேறி விட்ட களிப்பில்த் தான்

காலத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்.

உன்னினைவுச் சுமை
என் இதயத்தைக்
கனமாக அமிழ்த்தினாலும்
அதுவும் என்னில்
சுகந்தத்தைத்தானே ஏற்படுத்துகிறது.

என் அன்பே!
என் கவிதையின் கருவாக ஆகி
என்னில் இடம் பிடித்தது போல்
என் கவிதைகளால்
வரலாற்றிலும்
நீ இடம் பிடித்துவிடுவாய்

பயணத்தின் பொழுதுகளில்
என்னுடன் கூடவே நீயும்
வருகிறாய் எனும் நினைவு
என் களைப்பைக் கூட
களிப்பாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

உன் நினைவுக் கரையிலிருந்து
எப்போதும் எனக்குத்
தென்றலே வீசுகின்றது.

உன் சந்தோசம் தான்
என் சந்தோசம் என்பதால்
உனக்குச் சந்தோசம்
கிடைக்குமென்றால்
நான் சாவதில் கூடச்
சந்தோசப்படுவேன்.

உலகில்
ஆண்டவனின் அழகுப் படைப்பை
நான்... உன் உருவிலேதான்
காண்கிறேன்.

உன் அழகிற்கு
அடிமையாகிய பின்புதான்
வாழ்வில் விடுதலை பெற்ற உணர்வு
எனக்கு ஏற்படுகின்றது.

இதோ.... இந்தக் கடற்கரையின்
தாழை மலர் வாசனையில் கூட
உன் சுகந்தத்தைத்தானே
நான் நுகர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

எந்த மலரை
எங்கு நுகர்ந்தாலும்
அதிலெல்லாம்
உன் வாசனையைத்தானே
என்னால் உணர முடிகிறது.

என் இதயத்துடிப்பின் ஒலியும்
உன் பெயரின் உச்சரிப்பாயய் அல்லவா
இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

உன் புயலைக்கூடத்
தென்றலாய் நுகர
உன் மீதான என்னன்பு
என்னைத் தயார்படுத்தியுள்ளது.

என் கண்கள்

உன்னழகை விட

வேறு எந்த அழகையும்

அழகென்று ஒருக்காலும் சான்றுரைக்காது.

என் பாசத்தின் வாசனையாய்

நீ.... அமைந்ததால்

என் வாழ்வு

வசந்தத்தின் வாசனையாய்

அமையும் என்பதில்

நான் உறுதியாய் உள்ளேன்.

உன்

காதல் தரிசனத்தால்த்தான்

என் வாழ்வு வானத்தில்

ஒளிக்கீற்றுக்கள்

துலங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

என்னன்பே!

அழகின் அந்தரங்கமும்
அந்தரங்கத்தின் அழகும்
உன் உருவில் தானே
என்னில் உலாவந்துகொண்டிருக்கிறது.

என்னவளே! .

உன்னை நான் மறப்பதென்றால்
என் மரணத்தால்மட்டும் தான்
அது சாத்தியமாகும்.

என் வாழ்வு வாசம் வீச
உன் காதல்
என்னைத்தழுவி நிற்பதுதான் காரணம்.

உன் நினைவு
சுகமான ஓர் இன்பப்பயணம்
அதில்....
சிரமம் என்ற
எந்தக்கவலையும் எனக்குக் கிடையாது.

நீ....

விண்ணில் மதியாய்

வீட்டில் றோசாவாய்

தடாகத்தில் தாமரையாய்

எனக்குத் தரிசனம் தந்துகொண்டிருக்கிறாய்

நான் சோர்ந்து போகும் வேளைகளில்

உத்வேகமடைவது

உன் நினைவுகளால் தான்

வாழ்க்கைக் கடலின்பயணத்தில்

நீ எனக்கு

துடுப்பாக அமைந்ததால்த் தான்

என் பயணம் ஆங்கு

இலகுவாய் இருக்கிறது.

உன் அழகில் முழ்கிய எனக்கு

அடுத்தவர்கள்

அழகென்று அழைப்பதெல்லாம்

அழகென்றே தெரியவில்லை.

என்னன்பே!

என் காதல் விதை
உன் அழகுத்தரையில்
தூவப்பட்டுள்ளதால்
அது வளமாக வளர்கிறது.

என் தொலை பேசியில்
அழைப்போசை வரும்போதெல்லாம்
உன் அழைப்பேதான்
என்றெண்ணியே அவற்றை
ஏந்துகிறேன்.

என் பயணத்தின் பாதமாக
சுவாசத்தின் காற்றாக
இதயத்தின் துடிப்பாக
நீயே தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறாய்

என் அன்புக் கடலின் அலையாக
நீதான் என்னில்
தாவிக் கொண்டிருக்கிறாய்.

என் காதல் கப்பல்
உன் அழகுத் துறைமுகத்தில்
நங்கூரமிடுவதற்காய்ச்
சந்திக்கும் புயல்களையெல்லாம்
பூரிப்புடன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

காதல் கடலில்
காத்துக் கிடந்த
என் ஆசைத் தூண்டிலில்
நீ அகப்பட்டு விட்டதால்
எனக்கு எல்லாமும்
கிடைத்து விட்ட திருப்தியில்
திகழ்கின்றேன்.

என் இதயப்பரப்பில்
துாவப்பட்ட உன் நினைவு விதை
பண்பட்ட தரையின் பயிராய்
என்னில் செழித்து வளர்கின்றது.

என் இதயத்திற்கு
இதமளிப்பதெல்லாம்
உன் நினைவுத் தென்றலே தான்

உன்னையே சுவாசமாக
உள்வாங்கிக் கொள்வதால் தான்
நான் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்

வெறும் பாலை நிலமாய்
இருந்த நான்
உன் காதல் மழையின்
வருகையால்த் தான்
பசுஞ்சோலையாய்ப்
பரிணமித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்

நீ என்னைப் பார்தும் போது தான்
என் அழகில்
என் உருவில்
எனக்கோர் பெருமிதம் ஏற்படுகின்றது.

உன்னுடன் உரையாடும் பொழுது
அது என் வாயின்
வசந்தகாலமாய் வனப்புறுகிறது

உன் போதையில்
அளவின்றி முழ்கியும்
இன்னும் நான்
நிதானமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

என்னன்பே! உன்மீதான காதல்க் களிப்பில்
என் ஆவியே பிரிந்து விடும்போல்
இருக்கிறது.

இளமை வயதின் இனிமைப் பொழுதின்
உளத்தினது காதல் உணர்வைக் - களமாகக்
கொண்டேயான் யாத்த கவிகள் இதுவென்று
எண்ணிப் படிப்பின் எழில்.

மூதூர் எம்.எம்.ஏ.அனஸ்

ISBN 978-955-41569-3-7

9 789554 156937